

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

τεχνών και για έναν εστέτ, ότι κι αν σημαίνουν πια αυτοί οι αναχρονιστικοί χαρακτηρισμοί, σε μια "μεταμο-
ντέρνα" εποχή. Έναν δημιουργό που γράφει, σχεδιάζει, ζωγραφίζει, συλλέγει, αποδομεί, συνθέτει, σκη-
νοθετεί. Έναν καλλιγράφο του σινεμά. Και όχι μόνο.

Σωτήρης Ζήκος

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ακαριαίο χτύπημα (Kurz und schmerzlos)

του Fatih Akin (Γερμανία, 1997)

Τι θα μπορούσε να είναι ένα "ακαριαίο χτύπημα"; Ο θάνατος με
μια πρώτη σκέψη. Η προδοσία της εμπιστοσύνης και της φιλίας
με μια δεύτερη. Θάνατος κι αυτή. Ξαφνικός, βίαιος, σαρωτικός.
Και μετά είναι ο έρωτας. Ακαριαίος, παράνομος, ένοχος πάντα.
Φιλία ή έρωτας; Το δίλημμα που κανείς δεν θέλει να βάλει στον
εαυτό του. Που συνθλίβει όνειρα και ροκανίζει δέλω.

Διλήμματα, ενοχές και θανάτους σκηνοθετεί σ' αυτήν την ταινία, ο 25χρονος
Fatih Akin. Μιας παρέας τριών φίλων - μεταναστών στο Αμβούργο - που παλεύ-
ουν να ανέβουν στα ψηλά μπαλκόνια της κοινωνίας με τον μόνο τρόπο που τους
επιτρέπεται. Διαπράττοντας μικροαπατεωνιές και φλερτάροντας με την τοπική Μα-
φία. Είναι ο Τούρκος Γκάμπριελ, ο Έλληνας Κώστας και ο Σέρβος Μπομπ. Ο Γκά-
μπριελ είναι ο μόνος, ο οποίος θέλει να απαρνηθεί τον γκανγκστερισμό. Την επιθυ-
μία του δεν καταλαβαίνουν οι δύο φίλοι του, βάζοντας σε ρίσκο την φιλία τους.
Μια νεανική ταινία που χορεύει σε ρυθμούς hip hop, βυθίζεται στα χρώματα του μπλε
και του μαύρου και ψάχνει τα θαμμένα όνειρα των νεαρών αλλοδαπών στις μικρές ώρες
της νύκτας. Με ένα νευρώδες αλλά παράλληλα σοφιστικέ μοντάζ και με πλάνα στατικά,
ο Akin κινηματογραφεί την αγωνία και το αδιέξοδο των εθνικών μειονοτήτων σε μια
ξένη χώρα, με έναν τρόπο που θυμίζει Σκορσέζε. Άλλωστε αν αλλάξεις τη
γεωγραφία, η ιστορία θα μπορούσε να εξελισσεται στη Νέα
Υόρκη. Μια ενυψωτική πρώτη δουλειά από έ-
ναν Τούρκο δημιουργό, ο οποίος ζει και
εργάζεται στη Γερμανία έχοντας πίσω
του μια μικρή αλλά πετυχημένη καριέ-
ρα ηθοποιού στην τηλεόραση και
το σινεμά.

Τζ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

Ας περιμένουν οι γυναίκες

του Σταύρου Τσιώλη

Μια οικογενειακή κωμωδία (στη διάρκεια της
οποίας γίνονται δυο ...τραγικές απόπειρες
αυτοκτονίας) με απρόβλεπτη κατάληξη και
θέμα το προαιώνιο απωθημένο των καλο-
καιρινών διακοπών, που καταλήγει ...φιά-
σκο για τους τρεις αφελείς ...μπιτζανάκηδες. Κα-
δοδόν στο δρόμο προς τη Θάσο, ο Πάνος, ο Μιχά-
λης και ο Αντώνης, τρεις σε κρίσιμη ηλικία νεοέλλη-
νες, αντιμετωπίζουν ένα συμβάν "κεραυνοβόλου ε-
ρωτικής φύσεως" στο ύψος της λίμνης Βόλβης, που
διακόπτει το ταξίδι τους. Ο Πάνος φαντασιώνει ένα
ειδύλλιο με την κοπέλα που του κάνει ωτοστόπ. Μια
τραγουδίστρια και μια γιατρός είναι τα αντικείμενα
του πόθου των άλλων δυο, που επιδιώκοντας να ξε-
φύγουν από τη ρουτίνα του γάμου, πέφτουν θύμα-
τα των ασεβών τους επιδιώξεων.
Γιάννης Ζουγανέλης, Σάκης Μπουλάς, Αργύρης
Μπακιρτζής, υποδύονται τους πρωταγωνιστές που
τελικά προτιμούν ν' αφήσουν τις γυναίκες ...να πε-
ριμένουν! Αιμίλη Παπαχρήστου, Εύη Καζαντζή,
Αγγελική Ηλιάδη (εγγονή της Καίτης Γκρέι), Κατερί-
να Λούρη συμπληρώνουν το καστ.
Ο Σταύρος Τσιώλης χρησιμοποίησε 1.170 κο-
μπάρους, όλοι βορειοελλαδίτες, για τις ανάγκες

των γυρισμάτων
που έγιναν σε
διάφορα παρα-
θαλάσσια τοπία
στης Μακεδο-
νίας. "Οι Μα-
κεδόνες", λέει
ο ίδιος, "μπορεί
να φαίνονται αφε-
λείς και καλοσυνά-
τοι, μα είναι βαθύ-
τατα έξυπνοι..."

Β.Π.

PETER GREENAWAY

«Το Φεστιβάλ είναι καλά οικοδομημένο πάνω στην παράδοσή του, που
άρχισε το 1960 στην πόλη της Θεσσαλονίκης, χάρη στους ανθρώπους
της Θεσσαλονίκης, στους τότε γνήσιους διανοούμενους, γνήσιους
πνευματικούς ανθρώπους της πόλης αυτής και ξεκινά τώρα τη νέα
διαδρομή του ολοκαίνουριου».

Ευάγγελος Βενιζέλος, Υπουργός Πολιτισμού

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 3 Το Φεστιβάλ και οι προγραμματικές αρχές του, τα
Βραβεία Κοινού, Οι Αριθμημένοι του Τάσου Ψαρρά
και τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής
- 4 Ανδρώπινα πορτρέτα στους Νέους Ορίζοντες και ο
Vincent Gallo, ένας γνωστός ηθοποιός και άγνωστος
για μας ζωγράφος, ως σκηνοθέτης

5 «Ο θεατής σήμερα γίνεται όλο και πιο α-
παιτητικός», είναι η πεποίθηση του Δημή-
τρη Ειπίδη, που εμπνέει τα σχέδιά του

- 6 Τελευταία στάση σ' έναν Παράδεισο των Βαλκανίων
και τα όνειρα ενός σαμουράι του κινηματογράφου
- 7 Νέες εικόνες, νέες ευκαιρίες εμφανίζονται μέσα από
το Παράθυρο στην Ασία και τα Δύο Φεγγάρια από την
Ταϊβάν

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

travelling

(Κοινοτική οδηγία ήταν αυτό;)

Αμ η κυρία επί της υποδοχής με το μαλλί-πορτοκαλί κριστάλ κολόρ; Αυτή ήταν πράγματι μια αλλαγή. Φέτος το προσωπικό για την αίθουσα του Ολύμπιον κατά την έναρξη δεν ήταν πια φοιτήτριες, αλλά γνωστές κυρίες, που λόγω οικειότητας φαίνεται ήταν πιο εύκολο να οδηγήσουν τους

εκλεκτούς καλεσμένους στις θέσεις τους, μπροστά-μπροστά δηλαδή. Γιατί το αγόρασε η "κριστάλ κολόρ", το συνολάκι το επώνυμο δηλαδή; Για να το δει όλο το "ανώνυμο" πλήθος που έσπευσε στην έναρξη της τελετής του Φεστιβάλ! Κι ας είχε τσάντα Louis Vuitton.

Κι εκεί που οι live χαιρετισμοί άρχισαν να γίνονται κομμάτι βαρετοί, νάσου σε προβολή επί της οδού, "μέσω χρήσης σύγχρονων οπτικο-ακουστικών μέθόδων", ο υπουργός πολιτισμού όχι ακριβώς απών αλλά βιντεοσκοπημένος από το παρελθόν. Με σπορ ενδυμασία, αταίριαχτη στην τελετή, λιγάκι κουρασμένος, λαλίστατος ωστόσο και εμφανώς αξύριστος. Τελικά πού βρίσκεται πραγματικά, εδώ ή εκεί; Στη Βενετία ή στην Αυστραλία;

Από αισθητικής πλευράς είναι αξιοπρόσεκτες οι επιλογές στην "πόρτα". Ενας εξωτικός κάμπριο να σε υποδέχεται στο Ολύμπιον και μια δίμετρη ξανδιά να σε μπάζει στην αίθουσα. (Ο Κιούκας τους ψάρεψε;)

Τώρα επειδή υπήρχε μια ανάλαφρη ατμόσφαιρα και όλα φαίνονταν να απονέουν μια ατμόσφαιρα πολύ lifestyle, έχω την αίσθηση ότι όλα θα μπορούσαμε να τα συγχωρέσουμε στη φετινή διοργάνωση. Ακόμα και την εικαστική παρέμβαση με τις γκρίζες φιάλες γκαζιού που χρησιμοποιήσαν για ντεκόρ εκεί, κάτω από τις τέντες, στην πλατεία Αριστοτέλους. Όπως είπαμε, αυτός είναι ο χώρος πληροφόρησης και υποδοχής του κοινού, η βιτρίνα των φεστιβαλικών εκδόσεων, το στέκι των ενίοτε θαμώνων. Σεγάζει επίσης το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (που καμιά φορά όλα τα κακά σκορπά) και όλα αυτά εν μέσω γκρίζων φιαλών γκαζιού. (Άραγε θα βρούνε την τσίχλα που κόλλησε η Ντόρα πάνω σε μια φιάλη;)

Ακόμα δεν ξεκίνησε το φεστιβάλ και ήδη με πήρανε χαμπάρι. Ακόμα και στο γραφείο τύπου (στις γνωστές pressarisμένες στο Ηλέκτρα Παλλάς) με θυμόντουσαν τόσο ξεκάθαρα (γιατί άραγε;) ώστε με απόκαλεσαν "σεσημασμένη". Αυτό όμως δεν θα παρεμποδίσει την πληροφόρησή μου "εντός εκτός και επί τα αυτά" όσον αφορά τα φεστιβαλικά δρώμενα, κορίτσια να είστε βέβαιες!

Εν αρχή το φεστιβάλ, εν αρχή και οι πρώτες προβολές. Οι πρώτες κόπιες άρχισαν να ρολάρουν με Κούνδουρο, Κεν Λούις, Ζαν Ντανιέλ Πολέ και με μια αληθινή "Πυριτιδαποθήκη" κατά την τελετή έναρξης στο Ολύμπιον.

Όσο για την ίδια την τελετή έναρξης, χάρη στην καθυστέρηση -μέχρι να αρχίσει η ρημάδα- είχα την ευκαιρία να χαζέψω άνετα για πολύ ώρα το κάδρο στο σύνολο του. Τι γκλαμουριά ήταν αυτή! Οι φωτογράφοι όλοι κουστουμαρισμένοι!

Ποτέ μη λες ποτέ στην γκλαμουριά

1. Τα κοστούμια κι οι γραβάτες της Αριστεράς και της Προόδου επί της εισόδου.

2. Καρακάση, Λιναρά, Σκαμπαρδώνη, Ζήκο, το γκριζάρισμα δεν κρύβεται.

3. Πρωταγωνιστής της πραγματικής ταινίας έναρξης.

4. Ο Πουρός Ήρωας, πνεύμα αντίδρασης, ο μόνος που δε διαβάζει Πρώτο Πλάνο.

5. Υπουργός Πολ.: Πλάκα τους έκανα, εδώ ήμουν! Υπουργός ΜακΘρακ.: Κι είχα στοιχηματίσει τη γραβάτα μου!

Τι καλό σας επιφυλάσσει το Σάββατο; Εκτός από μια ηλιόλουστη μέρα -ό,τι πρέπει για καφέ με φοντό το ντεκόρ του Φεστιβάλ- και πολλές πολλές ταινίες για τους σινεφίλ, ο Μύλος ανοίγει τις πόρτες του στις 7 το απόγευμα σε μια άκρως ενδιαφέρουσα έκθεση. Magnum Cinema με 206 φωτογραφίες από τη φημισμένη οικογένεια των φωτογράφων του γνωστού πρακτορείου. Στα εγκαίνια θα παραβριστεί και ο πρόεδρος πια του δικού μας φεστιβάλ, Θόδωρος Αγγελόπουλος.

Παράλληλα, το βραδάκι στις 9.30 στο Θέατρο της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών αρχίζουν οι παραστάσεις της προ-όπερας του Πίτερ Γκρίναουεϊ "100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο". Θα το απολαύσετε μόνο αν είχατε καλό τσίμινγκ και προμηθευτήκατε εισιτήρια εγκαίρως. Δε μιλάμε για προσκλήσεις, πρέπει να 'χεις μπάρμπα στη Ford Focus ή στην κυρία Ιωάννου.

Για το καλό του σινεμά, αξίζει να πληροφορηθεί κανείς και το μέλλον των Ευρωπαϊκών Βραβείων Κινηματογράφου (τα παλιά Φελίξ) στη συνέντευξη τύπου που γίνεται επίσης το Σάββατο με εκπροσώπους από την Ευρωπαϊκή Ακαδημία Κινηματογράφου.

Αναρωτιέμαι τόσο ώρα που κάθομαι εδώ και γράφω πού να έχουν πάει όλοι. Πού είναι οι άλλοι συντάκτες; Γιατί με έχουν μόνη μου εδώ στα πίσω δωμάτια στην απομόνωση; Ξέρουν κάτι που δεν το ξέρω;

Τελικά στις «Μάσκες» γιατί πάμε; για να πιούμε; για να φάμε; να τα πούμε; ή γιατί;

Το θέμα σκάνει έρευνα κ. Σέρλοκ...

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

guest list

Cashku Kujtim
Σκηνοθέτης

Koreshi Vath
Σεναριογράφος

Lami Arben
Παραγωγός

Prifti Vladimir
Σκηνοθέτης

Xhepa Ndrim
Ηθοποιός

Weber June
Παραγωγός

Levieux Michèle
Κριτικός

Zonca Erick
Σκηνοθέτης

Akin Fatih
Σκηνοθέτης

Bousdoukos Adam
Ηθοποιός

Eder Klaus
Κριτικός

Uener Idil
Ηθοποιός

Yu Wul-Duk
Σκηνοθέτης

Russell William
Κριτικός

Lombardi Marco
Κριτικός

Kibar Osman
Κριτικός

Usmanov Jamshed
Παραγωγός

Riambau Esteve
Κριτικός

Torrell Josep
Κριτικός

Incensu Sadik
Παραγωγός

Borislav Andjelic
Κριτικός

Vojvodic Dubravka
Κριτικός

Scarlet Peter
Καλλιτεχνικός διευθυντής της
San Francisco International

Ziehl Scott
Σκηνοθέτης

Duret Juliette
European film promotion

Bailey Cameron
Κριτικός κινηματογράφου

Guo Elvis
Ηθοποιός/Παραγωγός

Bellaiche Lissy
European film promotion

Mossad Mahmoud
Κριτικός κινηματογράφου

Tykyläinen Kirsii
European film promotion

Chapron Joel
European film promotion

Kerrigan Lodge
Σκηνοθέτης

Podalydes Bruno
Σκηνοθέτης

Podalydes Denis
Ηθοποιός

Vivancos Patrice
Σκηνοθέτης

Betz Dieter
Διευθυντής του Φεστιβάλ
Mediterranean Film

Kallas Christina
Παραγωγός

Kounadis Elena
Κριτικός κινηματογράφου

Renate Rose
European film promotion

Landsberger Claudia
European film promotion

Oppgaard Stine
European film production

Teixeira Fernanda
European film promotion

Gronberg Staffan
European film promotion

Schiwow Michail
European film promotion

Ko I-Cheng
Σκηνοθέτης

Αλλαγές στις προβολές και νέο πρόγραμμα προβολών για το Σάββατο 14 Νοεμβρίου στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ I

Το νέο πρόγραμμα προβολών έχει ως εξής:

17:15 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 1998

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΡΟΜΟΣ

ΕΛΛΑΔΑ/1997

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

19:30 ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

KURZ UND SCHMERZLOS/ΑΚΑΡΙΑΙΟ ΧΤΥΠΗΜΑ

GERMANIA/1997

AKIN FAITH

21:30 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ 1998

ΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΛΛΑΔΑ/1997

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

23:30 ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

THE TOUCH OF EVIL/Ο ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

ΗΠΑ/1953

ORSON WELLES

Το Φεστιβάλ και οι προγραμματικές αρχές του

Το Φεστιβάλ θέλησε να αποτελέσει έναν πόλο αντίστασης στην ομογενοποίηση και τον κομπορρισμό, που είναι σήμερα τα κυρίαρχα στοιχεία στην πολιτιστική παραγωγή και ιδιαίτερα στον κινηματογράφο. Προβάλλουμε ταινίες που κουβαλούν μια άλλη αίσθηση για τις ιδέες, τις εικόνες, τις συγκινήσεις, τον κόσμο.

Καθιερώσαμε ένα δίαυλο επικοινωνίας με τον διεθνή κινηματογραφικό χώρο και μια ντισίδα φιλοξενίας για ταινίες νέων σκηνοθετών απ' όλον τον κόσμο.

Σήμερα ο κινηματογράφος ξαναγίνεται πάλι το προνομιακό πεδίο για την ανάπτυξη της βιομηχανίας του θεάματος. Παρατηρείται σε όλον τον κόσμο μια μαζική επιστροφή στις κινηματογραφικές αίθουσες και οι νέες τεχνολογικές εξελίξεις στην αναπαραγωγή του ήχου και της εικόνας ενισχύουν την κινηματογραφική απόλαυση.

Παράλληλα όμως, αυτή η βιομηχανία λειτουργεί σχεδόν τρομοκρατικά, επιβάλλει μια μονοσήμαντη άποψη για τον κινηματογράφο, γεμάτη συγκατάβαση και δημαγωγία.

Το Φεστιβάλ σε αυτό το γκρίζο τοπίο του κινηματογραφικού γκλάμουρ, αντιπροτείνει μια διαφορετική προσέγγιση, εκπαιδεύει έναν άλλου τύπου θεατή, που δεν καταναλώνει τις ταινίες, αλλά συμμετέχει στην αγωνία τους.

Αντίσταση στη μονοτονία της κινηματογραφικής βιομηχανίας και εμμονή στον άλλο, νέο κινηματογράφο από την μια πλευρά λοιπόν, αλλά και ανοίγματα σε πιο ριζοσπαστικές προσπάθειες από την άλλη.

Γιατί ο νέος κινηματογράφος ενσωματώνει πια, όχι μόνο το βίντεο ή το ντοκιμαντέρ, αλλά και στοιχεία νεωτερικά, μορφές που αποτυπώνουν μνήμες, προσωπικά βιώματα, αυτοβιογραφικές και ημερολογιακές καταγραφές.

Οι μυθοπλασίες, οι κινηματογραφικές ιστορίες, δημιουργούνται με νέους τρόπους, τα γνωστά, καθιερωμένα είδη περιπλέκονται, το ύφος αναβαθμίζεται.

Το Φεστιβάλ οφείλει να παρακολουθήσει ότι καινούριο προτείνεται και αναπτύσσεται στον οπτικο-ακουστικό χώρο, να αφουγκραστεί τις πολιτιστικές και κοινωνικές αλλαγές που συντελούνται παγκόσμια.

Από την ομιλία
του Διευθυντή του Φεστιβάλ
Κ. Μιχάλη Δημόπουλου
στην Τελετή Έναρξης

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο Άρχων του Τρόμου (Touch of Evil)

του Orson Welles (Η.Π.Α., 1958) - 113', Ασπρόμαυρο. OLYMPION I, 23:30

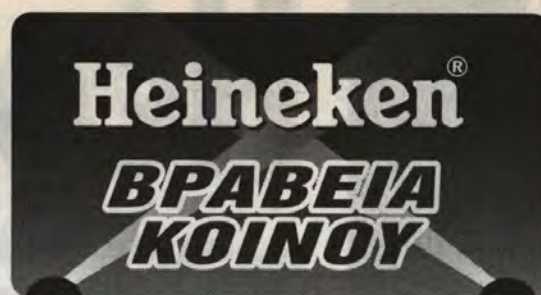
Ηθοποιοί: Orson Welles, Charlton Heston, Janet Leigh, Marlene Dietrich, Joseph Calleia

Χαρακτηριστικό της καριέρας του Όρσον Ουέλς ήταν οι παρεμβάσεις των στούντιο και η αποκάλυψη των εχθρότητων των παραγωγών προς το σκηνοθέτη. Ίσως η πιο καταστροφική του αποτυχία ήταν ο Άρχων του Τρόμου, μια ταινία η οποία αντιπροσώπευσε σε κάποιο βαθμό την πρόθεση του Ουέλς να κάνει μια απόπειρα επιστροφής στο κινηματογραφικό προσκήνιο των Η.Π.Α. Δεδομένου ότι όλες οι αμερικάνικες ταινίες του δεν ολοκληρώθηκαν κατά τον τρόπο και τις επιθυμίες του, ο Άρχων του Τρόμου δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση.

Σήμερα, για πρώτη φορά, μια νέα κόπια του Άρχοντα του Τρόμου μας επιτρέπει να δούμε την ταινία όπως ακριβώς ο μεγάλος σκηνοθέτης ήθελε να ολοκληρώσει. Στην επανέκδοση της ταινίας, που κυκλοφορεί από φέτος η Universal Studios, χρησιμοποιήθηκε μια ομάδα αποτελούμενη από τον μελετητή και κριτικό του Ουέλς, Τζόνθαν Ρόζενμπασμ, τον μοντέρ Γουόλτερ Ματς και τον παραγωγό Ρικ Σμίτλιν, ενώ το ενδια-

φέρον της επανέκδοσης αυτής επικεντρώνεται σε ένα σπάνιο και λεπτομερές υπόμνημα 58 σελίδων, που ο Ουέλς είχε υποβάλει στην Universal για τις προθέσεις του όσον αφορά στο μοντάζ της ταινίας. Το υπόμνημα αυτό ποτέ δεν λήφθηκε υπ όψιν.

Πρόκειται για ένα λαβυρινθώδες αστυνομικό δράμα, μια ταινία που απονέμει μια πραγματικά υπνωτική αύρα παρακμής και διαφθοράς, μέσα από τη ζωή του πρωταγωνιστή της Χανκ Κουίνλαν (Όρσον Ουέλς), ενός διψασμένου αστυνομικού, "ενός μπάτσου που πήρε λάθος δρόμο". Μια μπαρόκ ταινία για την οποία ο σκηνοθέτης επιστρατεύει την αριστοτεχνική του "βιρτουοζιτέ" στις κινήσεις της μηχανής, στις εξαιρεσιαστικές γωνίες λήψης και τους φωτισμούς. Μία ταινία ιδιαίτερα εφευρετική, που η κάθε σκηνή της "ντροπιάζει" όλες τις υποτιθέμενες στυλιστικές καινοτομίες των τελευταίων 40 χρόνων στον κινηματογράφο.

Από σήμερα ψηφίζετε!

Τ Ι Τ Λ Ο Σ Τ Α Ι Ν Ι Α Σ Α' ΠΡΟΒ Β' ΠΡΟΒ ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Ακαριαίο χτύπημα (Kurz und Schmerzlos)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

1. Ας περιμένουν οι γυναίκες

2. Όλα είναι δρόμος

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998

Όλα είναι δρόμος

του Παντελή Βούλγαρη

Ενα οδοιπορικό στους άγνωστους επαρχιακούς δρόμους της μακεδονικής γης και στους μυστικούς χάρτες της ανθρώπινης ψυχής είναι η σπονδυλωτή ταινία του Παντελή Βούλγαρη, το σενάριο της οποίας συνυπογράφει ο Θεσσαλονικιός Γιώργος Σκαμπαρδώνης.

Πρόκειται για ένα τρίπτυχο ιστοριών που αναφέρονται σε τρεις ακραίους χαρακτήρες, τρεις ανθρώπους που ζουν "στα άκρα", "άνθρωποι που ζουν, γλεντάνε, ερωτεύονται και κλαίνε, ζώντας το σήμερα, νιώθοντας πως αύριο θα είναι μια άλλη μέρα" όπως επισημαίνει ο δημιουργός της: σ' έναν αρχαιολόγο (Δημήτρης Καταλειφός) που το χαρώνεται νόμισμα στα χείλη του σκελετού που ανακαλύπτει σε μια ανασκαφή, τον παρακινεί να ψάξει τα αίτια της αυτοκτο-

νίας του γιου του που αυτοπυροβολήθηκε στη σκοπιά του (επεισόδιο πρώτο: "Ασπένιο Νόμισμα στα Χείλη"), σ' έναν πεισματάρη δημοφύλακα (Θανάσης Βέγγος) που υπερασπίζεται με το ντουφέκι του τη ζωή της τελευταίας νανόκηννας στον υγροβιότοπο του Έβρου (επεισόδιο δεύτερο: "Η Τελευταία Νανόκηννα") και τέλος, σ' ένα μοναχικό μεσήλικα (Γιώργος Αρμένης) που, μετά την εγκατάλειψη της όμορφης γυναίκας του τα κάνει όλα ...λίμπα σ' ένα απελπισμένο γλέντι του (επεισόδιο τρίτο: "Βιεννάμ").

Β.Π.

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ

Goran Paskaljevic - Γκόραν Πασκάλιεβιτς
Σκηνοθέτης (Πρόεδρος)

Βελιγράδι, 1974. Έχει γυρίσει ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού και μεγάλου μήκους, πολλές από τις οποίες έχουν βραβευθεί διεθνώς. Σημαντικότερες ταινίες του: *The Beach Guard in Winter* (1976), *The Dog Who Loved Trains* (1977), *Guardian Angel* (1987), *The Time of Miracles* (1990), *Tango Argentino* (1992), *The Powder Keg* - Η Πυρτιδοποθήκη (1998).

Jaromil Jires - Γιαρομίλ Γίρες
Σκηνοθέτης, Σεναριογράφος

Μπρατισλάβα, 1935. Σπούδασε κινηματογραφιστής και σκηνοθέτης στην Πράγα. Από το 1959 έχει γυρίσει πολλές ταινίες μεγάλου μήκους, ντοκιμαντέρ και τηλεταινίες. Δίδαξε σκηνοθεσία στο FAMU της Πράγας. Σημαντικότερες ταινίες του: *The Cry* (1963) και *The Joke* (1968).

Eric Heumann - Ερίκ Εμάν
Παραγωγός, Σκηνοθέτης, Διανομέας

Παρίσι, 1956. Από το 1984 ίδρυσε την εταιρεία παραγωγής Paradis Films (*Indochine*, *Το βλέμμα του Οδυσσέα*, *Μια αιωνιότητα και μια μέρα*) και το 1986 την εταιρεία διανομής Bac Films. Το 1996 γύρισε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, *Port Djema*, και κέρδισε την Αργυρή Άρκτο Σκηνοθεσίας στο Βερολίνο.

Derviz Zaim - Ντερβίς Ζαίμ
Σκηνοθέτης

Τουρκία, 1964. Από το 1992 εργάστηκε ως παραγωγός και σκηνοθέτης στην τηλεόραση. Η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, *Τούμπα Μέσα στο Φέρετρο* (1997), κέρδισε το Ειδικό Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής, Αργυρό Αλφάνδρο και Βραβείο Καλύτερου Ηθοποιού στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Jutta Brückner - Γιούτα Μπρύνκερ
Συγγραφέας, Σκηνοθέτιδα, Παραγωγός

Ντίσελντορφ. Από το 1975 γράφει, σκηνοθετεί και παράγει ταινίες. Έχει δουλέψει στο ραδιόφωνο κι έχει γράψει δοκίμια και θεωρητικά κείμενα. Σημαντικότερες ταινίες της: *Τα Χρόνια της Πείνας* (1979) και *Bertold Brecht: amour, revolution et autres dangers* (1997), που βραβεύθηκαν διεθνώς.

Yorgos Arvanitis - Γιώργος Αρβανίτης
Διευθυντής Φωτογραφίας

Ελλάδα. Ζει στη Γαλλία. Από το 1967 έχει δουλέψει ως Διευθυντής Φωτογραφίας σε 81 μεγάλου μήκους ταινίες και έχει συνεργαστεί με σκηνοθέτες όπως: Θόδωρος Αγγελόπουλος, Μιχάλης Κακογιάννης, Παντελής Βούλγαρης, Volker Schlöndorff, Goran Paskaljevic, Agnieszka Holland και Marco Ferreri.

George Corraface - Γιώργος Χωραφάς
Ηθοποιός

Παρίσι. Έχει δουλέψει στον κινηματογράφο, το θέατρο (*Μαχαμπαράτα* και *Η Τρικυμία*, σε σκηνοθεσία Πίτερ Μπρουκ) και την τηλεόραση. Σημαντικότερες ταινίες του: *Χριστόφορος Κολόμβος* (1992), *Η Σφαγή του Κόκορα* (1995)-Βραβείο Ερμηνείας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1996, *Απόδραση από Το Λ.Α.* (1996)

FIPRESCI JURY

Klaus Eder (Germany), President • Kalle Loechen (Norway)
Borislav Andjelic (Yugoslavia) • Josep Torrell (Spain)
William Russel (England) • Marco Lombardi (Italy)
Christos Mitsis (Greece)

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Αφίσσα του Κώστα Τσόκλη

Οι Νέοι Ορίζοντες, συνεχίζοντας μια παράδοση συσχετισμού και προσέγγισης της εικαστικής δημιουργίας με την τέχνη της κινούμενης εικόνας, επέλεξαν ως θέμα της φετινής αφίσσας ένα έργο φιλοτεχνημένο από τον κορυφαίο Έλληνα ζωγράφο, Κώστα Τσόκλη.

Μετά την επιτυχία των προηγούμενων χρόνων με τις αφίσσες των Χάρη Χαβιαρά, Αλέκου Φασιανού και Δημήτρη Μιχαλά, το έργο του Κώστα Τσόκλη έρχεται να προσθέσει μια νέα προοπτική μινιμαλισμού και εικαστικής διαύγειας, μια άποψη απόλυτα συνεπής με τις δημιουργικές αναζητήσεις που εμπεριέχονται, ως κύριο αισθητικό κριτήριο, στη φόρμα και τη θεματολογία των κινηματογραφικών επιλογών των Νέων Οριζόντων.

Η χρήση του λευκού στο κέντρο του οπτικού πεδίου του σχεδίου, σε συνδυασμό με τα ψυχρά, ουδέτερα χρώματα που το περιβάλλουν, επικεντρώνουν το βλέμμα του αναγνώστη της αφίσσας σ' ένα χώρο με ξεκάθαρο κινηματογραφικό προσανατολισμό. Ο δυναμισμός και η κινητικότητα της εικόνας του Τσόκλη, μέσα από απλά και ταυτόχρονα πολυσύνθετα στοιχεία, αλλά και η ένταση μιας δυναμικής και βίαιης έκφρασης που απορρέει από τη σύνθεση την ίδια, δημιουργούν μια αίσθηση απόλυτα συνυφασμένη με την επίπεδη επιφάνεια της οδόντης. Ο Κώστα Τσόκλης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1930. Σπούδασε ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών. Από το 1957 μέχρι το 1960 έζησε στη Ρώμη. Το 1960 εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, όπου έζησε μέχρι το 1984 με διακοπή δύο χρόνων (1971-1972), όταν -καλεσμένος της D.A.D.- εργάστηκε στο Βερολίνο. Το 1984 επέστρεψε οριστικά στην Ελλάδα. Έχει κάνει περίπου 60 ατομικές εκθέσεις σε διάφορες πόλεις του κόσμου κι έχει πάρει μέρος σε πολλές διεθνείς ομαδικές εκθέσεις. Το έργο του είναι εκτεταμένο και πολύμορφο. Εκτός της ζωγραφικής, ο Τσόκλης έχει ασχοληθεί με τη γλυπτική και τις κατασκευές.

Παιδική Προβολή

Η Μουλάν (Mulan), παραγωγή Γουόλτ Ντίσνεϊ

Η ταινία αφηγείται την εισβολή των Βαρβάρων στην Αρχαία Κίνα. Η μικρή Μουλάν, μεταμφιεσμένη σε στρατιώτη, με τη στολή που θα έπρεπε να φοράει ο ηλικιωμένος πατέρας της, φεύγει κρυφά στη θέση του. Στο στρατόπεδο εκπαιδεύεται με τους υπολοίπους νεοσύλλεκτους και οι δυσκολίες της μεγαλώνουν όταν εκτός του ότι κρύβει την ταυτότητά της πρέπει να κρατήσει μυστικό και τον έρωτά της για τον λοχαγό Σανγκ. Η ιστορία της Μουλάν βασίζεται σ' έναν από τους πιο δημοφιλείς μύθους της Κίνας. Η νέα παραγωγή του Ντίσνεϊ είναι ένας εκπληκτικός οπτικά συνδυασμός περιπέτειας με χιούμορ και συγκίνηση. Οι εικόνες είναι εμπνευσμένες από έργα παραδοσιακής κινέζικης τέχνης. Η μουσική της Μουλάν είναι δημιουργία του βραβευμένου με Όσκαρ Τζέρι Γκόλντμπερ. Η σκηνοθεσία είναι συνεργασία του πρωτοεμφανιζόμενου Τόνι Μπάνκροφτ και του έμπειρου Μπάρυ Κούκ.

Χ.Κ.

Νέοι Ορίζοντες

Ταινίες από τις Η.Π.Α., τη Γερμανία, τη Γαλλία, το Ιράν, με πολλούς και διαφορετικούς χαρακτήρες και πρόσωπα, συνθέτουν το σημερινό τοπίο των Νέων Οριζόντων

Μπάφαλο '66, Vincent Gallo, 110', Παλλάς 16:00

Ο Μπίλυ Μπράουν αποφασίζει. Ψάχνοντας για τουαλέτα σ' ένα μπάρ απαγάγει τη Λέιλα μια κουκλίστικη κοπελίτσα που χορεύει κλακέτες. Στη συνάντησή τους με τους γονείς του Μπίλυ, οι οποίοι δεν γνωρίζουν για την φυλάκισή του, η Λέιλα παρουσιάζεται ως γυναίκα του.

23, Hans Christian Schmidt, 99', Παλλάς 18:00

Η ταινία είναι βασισμένη σε μια αληθινή ιστορία, εκείνη ενός 19χρονου που κατάφερε να εισχωρήσει στους ηλεκτρονικούς κώδικες του στρατιωτικού διαδυκτίου της Γερμανίας και στη συνέχεια να πουλήσει στρατιωτικά μυστικά στους Ρώσους. Αφηγείται την άνοδο και πτώση ενός νέου που υποκινούμενος, στην αρχή, από ευγενή κίνητρα, καταλήγει κατάσκοπος προδότης και ναρκωμανής.

Ανία, Cédric Kahn, 120', Παλλάς 20:00

Πρόκειται για την κινηματογραφική μεταφορά της ομότιτλης νουβέλας του Αλμπέρτο Μοράβια. Ο Μάρτιν, καθηγητής φιλοσοφίας, βρίσκεται σε κατάθλιψη, μετά την εγκατάλειψή του από τη γυναίκα του. Κάτω από περιέργες συνθήκες, συναντά μια κοπέλα που θεωρείται υπεύθυνη για το θάνατο ενός ηλικιωμένου ζωγράφου. Ο Μάρτιν, συνεπαρμένος από την ιστορία της, βρίσκεται στη θέση του ζωγράφου, μπλεγμένος σε μια ιστορία πάθους με την κοπέλα.

Η ονειρεμένη ζωή των αγγέλων, Erick Zonca, 113', Παλλάς 22:30

Μια ταινία που μας έρχεται από το πρόσφατο Φεστιβάλ Καννών, έχοντας στις αποσκευές της το πρώτο βραβείο γυναικείας ερμηνείας για τις δύο πρωταγωνίστριες Νατάσα Ρενιέ και Ελοντί Μπουσέ, αλλά και τη γενική αποδοχή του κοινού και των κριτικών. Στο φιλμ, πρωίδα του Ζονκά είναι η εικοσάχρονη Ιζα. Μια κοπέλα γεμάτη αισιοδοξία, η οποία αντιμετωπίζει τα πράγματα με θετικό τρόπο και είναι ευτυχισμένη ακόμα και όταν δουλεύει στις πιο δύσκολες δουλειές. Η Ιζα φτάνει στη γαλλική πόλη Λιλ, με όλα της τα υπάρχοντα σε ένα σακίδιο. Εκεί συναντά τη Μαρί, έναν εντελώς διαφορετικό χαρακτήρα, με την οποία μοιράζονται το ίδιο διαμέρισμα. Η ταινία αναφέρεται στη σχέση των δύο κοριτσιών, αλλά και τις ελπίδες και τα όνειρα που έχει η κάθε μία.

Η χώρα των θαυμάτων, John O' Hagan, 80', Πλατεία IV 16:00

Όπως άλλα ντοκιμαντέρ έχουν αποδείξει πως μπορεί να βρίσκεται μια θαυμάσια ταινία κρυμμένη μέσα στη ζωή κάθε οικογένειας. Έτσι το χαριτωμένο Η χώρα των θαυμάτων σχετικό με την ανάπτυξη και την γελοία ισορροπία της πόλης Λέβιτσαν των ΗΠΑ αποδεικνύει πως μπορεί να υπάρχει μια ταινία κρυμμένη σε κάθε πό-

λη. Το Λέβιτσαν - χτίστηκε σαν μια πειραματική κοινότητα το 1947 και έγινε γνωστό για τα χιλιάδες παρόμοια σπίτια του παραταγμένα με αλφαριθμητική σειρά - δεν είναι απαραίτητα μοναδικό, όπως ο σκηνοθέτης Ο' Χάγκαν κάνει ξεκάθαρο, με τις ιδιόμορφες συνεντεύξεις και το αρχείο των ειδήσεων "από την πρώτη σχεδιασμένη πόλη προστείων" που παρουσιάζει.

Λέιλα, Dariush Mehrjui, 110', Πλατεία IV 18:00

Η τελευταία ταινία του γνωστού Ιρανού σκηνοθέτη πραγματεύεται με ευαισθησία ένα προσωπικό δράμα με κοινωνικές προεκτάσεις. Στήριζεται στην παράδοση που επιτρέπει σ' έναν άνδρα, να αποκτήσει και δεύτερη σύζυγο, με σκοπό την εξασφάλιση απογόνου.

Για πούλημα, Laetitia Masson, 117', Πλατεία IV 20:30

Η σκηνοθέτης περιγράφει την ταινία της ως "το πορτρέτο μιας γυναίκας, μέσα από τα μάτια ενός άνδρα, και το πορτρέτο ενός άνδρα, ο οποίος βρίσκει τον εαυτό του, ψάχνοντας για μια γυναίκα". Ο ιδιωτικός αστυνομικός Λουίτζι Πριμο αναζητά μια γυναίκα που εξαφανίστηκε την παραμονή τους γάμου της, παίρνοντας μαζί της 500.000 φράγκα από τον άνδρα της. Ενώ προχωρά την έρευνά του, μαθαίνουμε πολλά πράγματα και για τους δύο. Πρόκειται για δύο κινικούς καριέριστες, φοβισμένους να ελπίσουν για το μέλλον.

Στα Γρανάζια του Χρόνου, Hilary Brougher, 90', Πλατεία IV 23:00

Η ταινία Στα γρανάζια του χρόνου έχει σαν αφηγήτρια ένα παράδοξο γεγονός: η συγγραφέας Τάκερ αμέριμνη βγαίνει από το σπίτι της το '53 ν' αγοράσει καφέ και βρίσκεται στο '97. Η σκηνοθέτιδα Χίλαρι Μπράουερ δείχνει το πέρασμα από το παρόν στο παρελθόν με έγχρωμη και ασπρόμαυρη εικόνα αντίστοιχα. Μια περιέργη εφεύρεση που σχετίζεται με την βόμβα του υδρογόνου επιτρέπει την μετάλλαξη των ψυχών και το ταξίδι τους άλλοτε αυθόρμητο και άλλοτε παρά τη θέλησή τους μέσα στο χρόνο. Η Τάκερ προσπαθεί να προσανατολιστεί στους δρόμους του 'Ηστ Βίλατζ της Νέας Υόρκης και συναντιέται με την Ντρίου. Η Ντρίου μοιάζει σαν ο άλλος της εαυτός σε διαφορετικό χρόνο.

Vincent Gallo

“Οι ταινίες μου μοιάζουν απόλυτα με τους ζωγραφικούς μου πίνακες. Δεν έχω εμπνευστεί από κανένα άλλο κινηματογραφικό έργο. Η ευαισθησία και η αισθητική μου έχουν επηρεαστεί περισσότερο από πράγματα όπως η ζωγραφική του Ρόμπερτ Ράϊμαν παρά από τον Κασαβέτη ή τον Γκοντάρ οι οποίοι δεν μου αρέσουν.”

Ο νεοεμφανιζόμενος αμερικάνος σκηνοθέτης έχει δουλέψει ως μοντέλο για διαφημίσεις του Κάλβιν Κλάιν, ενώ ως ηθοποιός είναι περισσότερο γνωστός από την συμμετοχή του στην Κηδεία του Έϊμπελ Φερράρα και στο Arizona Dream του Εμίρ Κουστουρίτσα. Έχει πραγματοποιήσει περισσότερες από 20 εκδόσεις ζωγραφικής. Στο Μπάφαλο '66 ερμηνεύει τον πρωταγωνιστικό ρόλο του Μπίλυ Μπράουν ενώ έχει συνεργαστεί με την Άλισον Μανάλι στη συγγραφή του σεναρίου. Ο Μπίλυ Μπράουν (Βίνσεντ Γκάλο) αποφασίζει. Ψάχνοντας για τουαλέτα σ' ένα μπάρ απαγάγει την Λέιλα: μια κουκλίστικη κοπελίτσα που χορεύει κλακέτες. Στην συνάντησή τους με τους γονείς του Μπίλυ, οι οποίοι δεν γνωρίζουν για την φυλάκισή του, η Λέιλα (Κριστίνα Ρίτσι) παρουσιάζεται ως γυναίκα του. Υποτίθεται πως γνωρίστηκαν σε κάποια αποστολή της CIA. Ο Μπίλυ ήταν στη φυλακή γιατί ομολόγησε πως διέπραξε ένα έγκλημα στη θέση κάποιου άλλου. Έτσι ξεπλήρωσε το χαμένο του στείχημα για την ομάδα των Μπάφαλο Μπίλ. Η αφήγηση της ταινίας Μπάφαλο '66 μοιάζει με ημερολόγιο το οποίο επιβάλλεται με πδονοβλεπτικό τρόπο. Υπάρχει λίγος από τον στρου-

κτουραλισμό του Γκοντάρ στη σκηνή του φαγητού, λίγη από τη φιλία του Σκορτσέζε στη σκηνή της απαγωγής και ένα μέρος από ΒανΣάντ στα σημεία που χορεύουν. Ρόλους στην ταινία ερμηνεύουν η Αντζέλικα Χιούστον, ο Μπέν Γκαζάρ και η 18χρονη Κριστίνα Ρίτσι γνωστή από την συμμετοχή της στην Οικογένεια Άνταμς. Ο 36χρονος Γκάλο αναφέρει για τα μυστικά της δημιουργικότητάς του:

“Δεν εφησυχάζω από τα όσα έχω καταφέρει ως τώρα. Δεν κάνω καταχρήσεις στο σέξ, στα ναρκωτικά και στο αλκοόλ ή μεγάλες διακοπές. Απλά εργάζομαι πολύ σκληρά. Είμαι πολύ ανασφαλής και ευαίσθητος στην γελοιοποίηση και στην απόρριψη. Όταν κάνω δηλώσεις είμαι συχνά αστεϊός ή προκλητικός, ή μιλάω κυρίως για τα υπονοούμενα.”

Για τα επόμενά του σχέδια:

“Είμαι σίγουρος πως θα γράψω ένα μυθιστόρημα σύντομα. Σίγουρα θα γράψω περισσότερα άρθρα. Σίγουρα θα γράψω ένα-δύο σενάρια. Προς το παρόν φαίνεται πως δεν έχω τον χρόνο να κάνω αυτά που θέλω. Γνωρίζω καινούρια πράγματα κάθε μέρα. Προσπαθώ να ελαχιστοποιίσω τα ενδιαφέροντά μου, τις δραστηριότητές μου και τις φιλίες μου όσο γίνεται περισσότερο. Προσπαθώ να φιλτράρω καλά τα πράγματα ώστε να καταφέρνω απλό κάτι κάθε μέρα.”

Μπάφαλο 66: Ένα μνημείο στην ιδέα της καλλιτεχνικής επιμονής

Τι έφτιαξε ο Φεστιβάλ;

Μόνο η ΕΡΤ μπορεί να σας κάνει την πιο σινεφίλ πρόταση! Για άλλη μια χρονιά είναι ο χορηγός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και σας προσκαλεί να

απολαύσετε ένα συναρπαστικό δεκαήμερο. Σας καλεί να παρακολουθήσετε το ενδιαφέρον διαγωνιστικό τμήμα, τα μοναδικά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους

δημιουργούς, τις εκθέσεις και τις avant premiére. Για άλλη μια χρονιά η ΕΡΤ σας κάνει μια πρόσκληση, στην οποία δεν μπορείτε να πείτε όχι!

Κομμάτι του εαυτού μας

κοντά σας κάθε μέρα και νύχτα!

Κάτι αλλάζει στη ζωή της Θεσσαλονίκης...

Ψυχαγωγία και αναψυχή
διεθνούς επιπέδου!

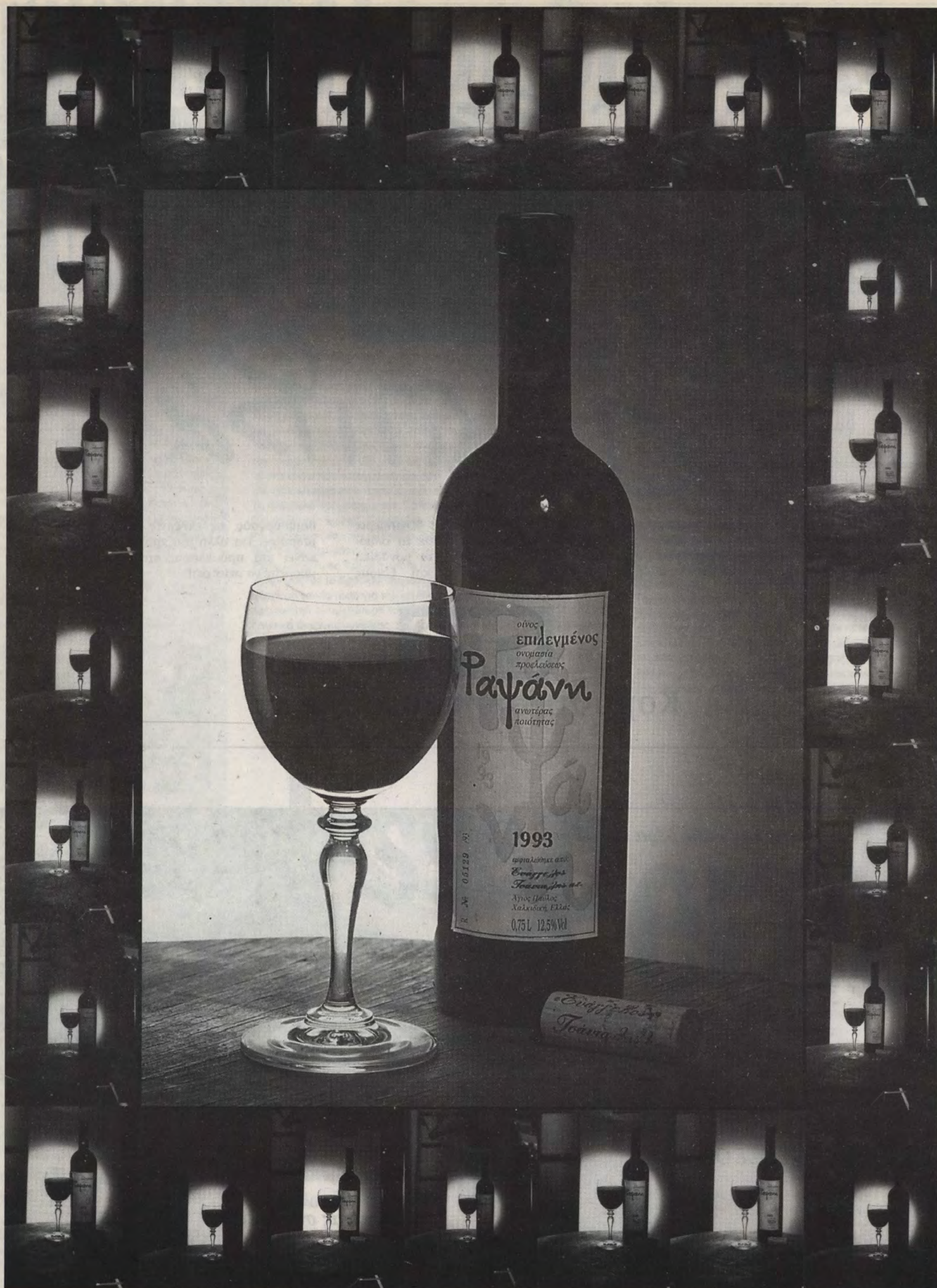

κοντά σας σύντομα!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: 031 - 491 234

TOP MADE ADV

Τσιονάς
CREATOR SA

Ευάγγελος
Τσιονάς α.ε.

Cinema Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε
τις καλύτερες ταινίες!

Spot Thompson Direct

www.heineken.nl

Η Heineken και πάλι κοντά σας με τα "Βραβεία Κοινού" στη μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση της χρονιάς... το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για άλλη μια χρονιά η Heineken, βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ, σας ταξιδεύει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζητάει τη γνώμη σας για την καλύτερη ξένη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού, καθώς και για την καλύτερη ελληνική ταινία του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου που συμμετέχει με πρώτη δημόσια προβολή στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Η αυλαία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα είναι ανοιχτή από τις 13/11/98 μέχρι και τις 22/11/98, στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, ΟΛΥΜΠΙΟΝ 2 και ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON, όπου μπορείτε να απολαύσετε και να βραβεύσετε τις καλύτερες ταινίες. Η απονομή των "Βραβείων Κοινού" θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ, ενώ κατά τη διάρκειά του, θα έχετε τη δυνατότητα να ενημερώνεστε για τις προτιμήσεις που συγκεντρώνει κάθε ταινία καθημερινά στην εφημερίδα "Πρώτο Πλάνο". Ένα ακόμα ταξίδι στη μαγεία του cinema ξεκινάει και το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι έτοιμο να σας ξεναγήσει ... μαζί με τη Heineken.

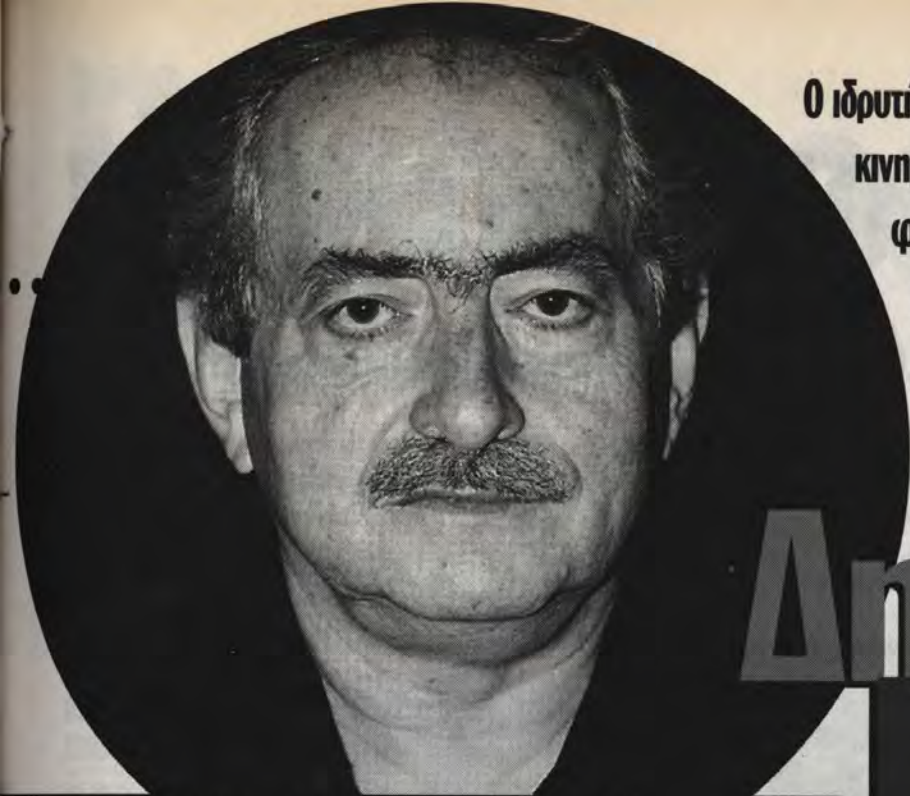
Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ορίζοντες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ο ιδρυτής των Νέων Οριζόντων, αντιπροσωπευτικός εκπρόσωπος του ανεξάρτητου κινηματογράφου στην Ελλάδα στον έβδομο χρόνο της συνεργασίας του με το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, μιλάει στο Πρώτο Πλάνο για την διαδικασία της προετοιμασίας του προγράμματος, για την σχέση του με την τηλεόραση, αναφέρεται στο κινηματογραφόφιλο κοινό που συνωστίζεται κάθε χρόνο στο Παλλάς και στο νέο γεγονός για τον επόμενο Μάρτιο: το Φεστιβάλ Ταινιών Ντοκιμαντέρ «Εικόνες του 21ου αιώνα»

Δημήτρης Εϊπίδης

Ο ΘΕΑΤΗΣ ΣΗΜΕΡΑ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΑΙΤΗΤΙΚΟΣ

Ποιά φεστιβάλ επισκέφθηκαν την χρονιά που μας πέρασε και ποιά είχαν το μεγαλύτερο ενδιαφέρον;

Έχω πάει στο Ρόττερνταμ, στο Βερολίνο, στην Τεχεράνη, στη Βουδαπέστη, στο Χόγκ-Κόγκ, στο Τόκιο (όχι στο φεστιβάλ του Τόκιο αλλά πήγα για να δώ ταινίες) στο φεστιβάλ της Σιγκαπούρης, έχω πάει στο Μόναχο, στο Λοκάρνο, στη Βιέννη, στο Βελιγράδι, στο Τορόντο φυσικά. Στη Ρωσία δεν πήγα φέτος, πήγα επίσης στην Νέα Υόρκη στο Φεστιβάλ Νέων Σκηνοθετών του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης. Μου διέφυγαν το Κάρλοβιβάρι και οι Κάννες. Ίσως επειδή είναι και από τα πρώτα της χρονιάς βρίσκω πάντα ιδιαίτερα ενδιαφέρον το Φεστιβάλ του Βερολίνου. Επικρατεί μια ποικιλία στις επιλογές του και είναι μια σοβαρή εκδήλωση. Στη Βενετία δεν πηγαίνω επειδή συμπίπτει χρονικά με το Φεστιβάλ του Τορόντο (στο οποίο είναι σύμβουλος προγραμματισμού ταινιών). Παντού βρίσκει κάποιος ταινίες ενδιαφέρουσες, αλλά όχι μονάχα στα φεστιβάλ.

Ποιές είναι οι βασικές δυσκολίες στη διαδικασία επιλογής των ταινιών;

Η κύρια δυσκολία είναι τα μεγάλα ευρωπαϊκά φεστιβάλ, όπως το Βερολίνο, αλλά και το Ρόττερνταμ τώρα πια, που απαιτούν προεπιλεγμένες. Το Ρόττερνταμ ευτυχώς μόνο για το διαγωνιστικό του τμήμα, κάτι που είναι και σε κάποιο σημείο λογικό. Στο Βερολίνο θέλουν να έχουν όλα του τα τμήματα ευρωπαϊκές προεπιλεγμένες, έτσι περίπου 300-350 ταινίες μπλοκάρονται από άλλα μικρότερα φεστιβάλ, που προηγούνται του Βερολίνου. Υπάρχουν πάντα ταινίες που έχω επιλέξει αλλά δεν μου δίδονται για τη Θεσσαλονίκη γιατί έχουν αποφασίσει οι δημιουργοί τους πως θέλουν να συμμετέχουν σ'ένα φεστιβάλ όπως το Βερολίνο για λόγους εμπορικούς ή κύρους. Μ'αυτό το τρόπο αυτές οι ταινίες χάνονται. Νομίζω πως αυτό το πρόβλημα αντιμετωπίζουν όλα τα ευρωπαϊκά φεστιβάλ του μεγέθους του δικού μας. Έχω πολύ καλές σχέσεις με τους διευθυντές των τμημάτων του Βερολίνου και πολύ συχνά όταν θέλω μια ταινία πάρα πολύ, και για κάποιον λόγο που θα δικαιολογούσε αυτή την εμμονή, τους τηλεφωνώ και μου παραχωρούν ως ταινία σαν εξαίρεση. Η κατάσταση αυτή είναι όμως προβληματική και μ'ενοχλεί για πολιτικούς λόγους. Νομίζω ότι είναι κακό στον ανεξάρτητο κινηματογράφο να μπλοκάρεται η κινηματογραφική παραγωγή από τον Σεπτέμβριο και μετά, και να περιμένουν οι πάντες, όσοι έχουν κάνει ταινίες το καλοκαίρι ή το φθινόπωρο, για να αποφασίσει το Βερολίνο. Πώς θα συνεχίσουν να λειτουργούν εκδηλώσεις όπως η Θεσσαλονίκη, το Τορίνο, το Μανχάϊμ, το Σάν Σεμπαστιάν; Ίσως χρειάζεται να γίνει μια συντονισμένη προσπάθεια.

Η περίπτωση με την ακύρωση του 3X3 στον ισραηλινό Άμος Κόλεκ και η παρουσίαση μονάχα της πρότελευταίας ταινίας του Σού έγινε λόγω της επιθυμίας του να συμμετάσχει στο Φεστιβάλ του Βερολίνου;

Ακριβώς αυτό. Νομίζω ο ανεξάρτητος κινηματογράφος πρέπει να έχει μια πιά άμεση πρόσβαση, στο κοινό και στην αγορά. Πρέπει μικρά φεστιβάλ να έχουν τη δυνατότητα να παράγουν ένα ενδιαφέρον ελκυστικό πρόγραμμα και αυτό για να τονώνεται η κινηματογραφική παιδεία και στην περιφέρεια εκτός των μεγάλων πολιτισμικών κέντρων, κι αυτό είναι σημαντικό. Ένα

φεστιβάλ σαν της Θεσσαλονίκης, τονώνει την τοπική αγορά και δημιουργεί ένα κοινό για έναν κινηματογράφο που δεν είναι τόσο διαδεδομένος.

Ποιά είναι κατά την γνώμη σου η πορεία του ανεξάρτητου κινηματογράφου τα τελευταία χρόνια;

Νομίζω ότι αυτός είναι ο κινηματογράφος πλέον. Επειδή είμαι συνδεδεμένος με το αντικείμενο πολλά χρόνια, έχω παρακολουθήσει την εξέλιξη του. Οι ταινίες που παίζονται εδώ σήμερα, για το ευρύ κοινό του φεστιβάλ, και που 10-15 χρόνια πριν θα θεωρούνταν εντελώς εκκεντρικές και παράξενες για έναν κοινό θεατή, τώρα πλέον είναι απόλυτα αποδεκτές, κι όχι μόνο στα φεστιβάλ αλλά και σε αίθουσες, γιατί ένα μέρος από το πρόγραμμα των Νέων Οριζόντων καταλήγει και στις αίθουσες. Αποκτά δηλαδή διανομείς στην Ελλάδα όπως καταλήγει και στην τηλεόραση. Πολύ πρόσφατα είδα ότι προβλήθηκε από την NET Το ποτάμι του Τσαί Μίνγκ Λιάνγκ. Αυτή κι αν είναι ανεξάρτητη εκτός κατεστημένου ταινία.

Ποιά είναι η σχέση σου με την τηλεόραση και πώς την βλέπεις ως μέσο για την παρουσίαση του ανεξάρτητου κινηματογράφου στο θεατή;

Από την ΕΤ3 μου ζήτησαν να αναλάβω ως σύμβουλος της διοικούσας επιτροπής και ιδιαίτερα να αναλάβω την ευθύνη στο τμήμα προγραμματισμού, που είναι μια πρόκληση για μένα. Πιστεύω πολύ στην τηλεόραση, όχι γι' αυτό που είναι σήμερα, αλλά για τις δυνατότητες που έχει και γι' αυτό που θα μπορούσε να γίνει στο μέλλον. Νομίζω ότι ήδη γίνονται κάποιες προσπάθειες. Πέρασαμε την χειρότερη περίοδο που ήταν λίγο μετά την ιδιωτικοποίηση των καναλιών όπου υπήρχε μια γενική κατάπτωση. Ευτυχώς τώρα τελευταία η κρατική τηλεόραση διαφοροποιείται, έχουμε το παράδειγμα της NET, έχει κάνει μια φοβερή στροφή προς το καλύτερο, έχει γίνει ένα κανάλι πληροφόρησης επικεντρωμένο στο ντοκιμαντέρ. Ακόμη και τα ψυχαγωγικά του προγράμματα, σχεδιάζονται με αυτό το σκεπτικό. Το πολύ περίεργο είναι ότι αύξησαν την ακροαματικότητά τους σημαντικά. Αυτό το στοιχείο επιβεβαιώνει την δική μου προσωπική πεποίθηση ότι το κοινό είναι πιο προχωρημένο απ' ό,τι οι φορείς σε αυτό το τόπο. Ο κοινός θεατής και της τηλεόρασης και του κινηματογράφου είναι απαιτητικός, είναι ασυμβίβαστος έχει φτάσει σ'ένα σημείο κορεσμού που δεν αποδέχεται, αλλά απορρίπτει την πλαδαρότητα και την κοινοτυπία που του σερβίρεται συνεχώς και ψάχνει για κάποια άλλα ερεθίσματα, για κάποια άλλη μορφή επικοινωνίας. Από αυτό το στοιχείο υποκινούμαι στη διοργάνωση του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, που είναι ένα πείραμα και πιστεύω ότι θα πετύχει. Θέλω να αποδείξω μ'έναν πολύ προσωπικό τρόπο ότι και το ντοκιμαντέρ, μπορεί να είναι τόσο δημοφιλές όσο και ο αφηγηματικός κινηματογράφος και μπορεί να αποκτήσει ένα πιστό κοινό κινηματογραφόφιλων και να γίνει ένα μέρος της ζωής μας.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι	ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ	ΠΑΛΛΑΣ	ΠΛΑΤΕΙΑ Ι	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙΙ	ΠΛΑΤΕΙΑ ΙV
15:00 Greek Film Festival ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΡΟΜΟΣ OLA INE DROMOS Greece / 1997 VOULGARIS PANTELIS O.V. Greek 118'	16:00 Tribute Kurosawa RASHOMON Japan / 1950 • O.V. Japanese 88' 18:00 Special screenings/ΔΡΑΜΑ TIMELESS, HATZIHARALABOUS CHR. TIMELESS Greece / 1998 • O.V. Greek 14' ΣΚΛΗΡΗ ΠΟΖΑ, LEONIDA MARIA SKLIRI POZA Greece / 1998 • O.V. Greek 42' ΜΙΚΡΑ ΠΡΕΛΟΥΔΙΑ, ΚΑΛΑΒΑΚΑΣ V. MIKRA PRELOUIDIA Greece / 1997 • O.V. Greek 19' ΥΨΩΜΑ 33, ΚΟΥΤΣΙΑΒΑΣΑΚΟΣ D. IPSOMA 33 Greece / 1998 • O.V. Greek 40' 20:30 Tribute Pollet Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΕΚΑΤΟ ΠΡΟΣΩΠΑ LA FEMME AUX CENTS VISAGES France / 1966 • O.V. French 10' ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΣΑΙΝ ΝΤΕΝΙ RUE SAINT DENIS (PARIS VU PAR) France / 1963 • O.V. French 12' ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ ΤΟΥ ΒΑΚΑΛΑΟΥ LES MORUTIERS France / 1966 • O.V. French 20' ΟΡΛΑ LE HORLA France / 1966 • O.V. French 39' 22:30 Tribute Loach ΜΕΡΕΣ ΕΛΠΙΔΑΣ (Το μέρος) DAYS OF HOPE (Part 1) UK / 1975 • O.V. English 95'	16:00 N.H. American Independents ΜΠΟΥΦΑΛΟ '66 BUFFALO '66 USA / 1998 GALLO VINCENT O.V. English 110' 18:00 N.H. Main Programme 23 Germany / 1998 SCHMIDT HANS CHRISTIAN O.V. German • English subtitles 99' 20:00 N.H. New French Cinema ΑΝΙΑ L'ENNUI France / 1998 KAHN CEDRIC O.V. French • English subtitles 120' 22:30 N.H. New French Cinema Η ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ LA VIE REVÉE DES ANGES France / 1998 ZONCA ERICK O.V. French 113'	15:30 Tribute Greenaway ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ THE PILLOW BOOK UK / 1996 O.V. English 126' 18:15 Tribute Koundouros ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΗ MAGIKI POLI Greece / 1954 80' 20:15 Greek Film Festival ΜΙΑ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ MIA EONIOITHTA KE MIA MERA Greece / 1998 ANGELOPOULOS THODOROS O.V. Greek 130' 23:00 Tribute Koundouros ΜΠΟΡΝΤΕΛΟ BORDELO Greece / 1985 O.V. Greek 130' 20:00 Tribute Loach ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ FAMILY LIFE UK / 1971 O.V. English 108' 22:30 Tribute Pollet Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΟΝΙΣΜΟΥ CONTRA TEMPS France / 1988 O.V. French 113'	16:00 Tribute Loach ΒΡΟΧΗ ΑΠΟ ΠΕΤΡΕΣ RAINING STONES UK / 1993 O.V. English 91' 18:00 Tribute Pollet ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΜΕΘΑΣ POURVU Q' ON AIT L'IVRESSE France / 1957 O.V. French 21' ΓΚΑΛΑ GALA France / 1961 O.V. French 20' ΓΙΑ ΝΑ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ POUR MEMOIRE France / 1980 O.V. French 60' 20:00 Tribute Loach ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ FAMILY LIFE UK / 1971 O.V. English 108' 22:30 Tribute Pollet Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΟΝΙΣΜΟΥ CONTRA TEMPS France / 1988 O.V. French 113'	16:30 Asian Vision ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ KALIYATTAM India / 1997 RAAJ JAYA O.V. Malayalam • English subtitles 130' 19:00 Asian Vision ΔΥΟ ΦΕΤΤΑΡΙΑ LAN YUE Taiwan / 1997 I - CHENG KO O.V. Chinese • English subtitles 97' 21:00 Balkan Survey ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΑΣΗ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ TERMINUS PARADIS Romania / 1998 PINTILIE LUCIEN O.V. Romanian • English subtitles 100' 23:00 Special screenings ΠΥΡΙΠΛΑΠΟΘΗΚΗ BURE BARUTA Yugoslavia / 1998 PASKALJEVIC GORAN O.V. Serbian 100'	16:00 N.H. Good Machine Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ WONDERLAND USA / 1997 O'HAGAN JOHN O.V. English 80' 18:00 N.H. Main Programme ΛΕΙΛΑ LEILA Iran / 1997 MEHRJUI DARIUSH O.V. Farsi • English subtitles 110' 20:30 N.H. New French Cinema ΓΙΑ ΠΟΥΛΗΜΑ A VENDRE France / 1998 MASSON LAETITIA O.V. French • English subtitles 117' 23:00 N.H. Good Machine ΣΤΑ ΓΡΑΝΑΖΙΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ THE STICKY FINGERS OF TIME USA / 1997 BROUGHER HILARY O.V. English 90'

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Peter Greenaway

"If Only Film Could Do The Same"

Εγκαίνια Κυριακή 15 Νοεμβρίου, 12:00
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Αυτή η συλλογή από πίνακες, κολάζ και σκίτσα αντιπροσωπεύει ένα μικρό μέρος της προσωπικής μου αναζήτησης, κάτι που με ωθεί ένα σκαλί πιο ψηλά στην κινηματογραφική δημιουργία. Αυτό που αρχικά με έσπρωξε στο να αλλάξω πορεία και να γίνω σκηνοθέτης ήταν το ενδιαφέρον που μου προκαλούσε το παιχνίδι με τις εικόνες και τις λέξεις. Ελπίζω ότι αυτό που προσπάθησα να κάνω ξεπερνά τον απλό συνδυασμό εικόνων και λέξεων, για να καταλήξει σε μια μοναδική, επιτυχημένη σύλληψη. Χωρίς αμφιβολία, ακόμη και με την ιδιότητα του σκηνοθέτη, διατηρείται αμείωτο το ενδιαφέρον που μου προκαλούν οι ιδιαιτερότητες της ζωγραφικής, του σκίτσου και της λογοτεχνίας: πράγμα που επιδρά αποφασιστικά στην κινηματογραφική διαδικασία, στην αλλαγή της φόρμας, του περιεχομένου και της μεταφοράς.

Peter Greenaway

Αγαπητέ επισκέπτη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου,

Η Ford Motor Hellas είναι υπερήφανη που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο πραγματοποιείται στην όμορφη και ιστορική πόλη της Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία για το λανσάρισμα του νέου Ford Focus.

Η Όπερα-Πολυθέαμα του Peter Greenaway -100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο- καθώς και η αναδρομική προβολή και η έκθεση των σύγχρονων έργων του, ταυτίζονται με το πνεύμα του νέου διακεκριμένου αυτοκινήτου της Ford. Το Ford Focus ουσιαστικά εκφράζει μια νέα εποχή για τη Ford -προοδευτικός και μοντέρνος σχεδιασμός, τέλεια οδηγική συμπεριφορά, εσωτερικοί χώροι που θα θέσουν νέα πρότυπα για τα αυτοκίνητα της κατηγορίας του και φυσικά ασύγκριτα επίπεδα ασφαλείας.

Έχω τη χαρά να σας καλωσορίσω σε αυτή τη νέα εποχή της Ford και στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ann-Charlott Fischer

Ann-Charlott Fischer
Γενική Διευθύντρια
Ford Motor Hellas A.E.B.E.

fordfocus

Ματιές στα Βαλκάνια

Τελευταία στάση Παράδεισος (Terminus Paradis)

του Lucien Pintilie (Ρουμανία, 1998)

Μια ερωτική ιστορία βρίσκεται στο κέντρο της νέας ταινίας του Ρουμάνου Lucien Pintilie παλιού γνώριμου για τους θεατές του Φεστιβάλ -πριν δύο χρόνια είχε διοργανωθεί μία ρετροσπεκτίβα στο έργο του. Το ζευγάρι των πρώων -ο Mitu ένας εκτροφέας γουρουινιών και η

Norica, μία νεαρή σεργιτόρα- συναντιούνται μια ζεστή μέρα του καλοκαιριού στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας. Όμως την άλλη μέρα στο μυαλό του νεαρού ήρωα, υπάρχει ένα κενό (τι έχει πραγματικά συμβεί;). Η ερωτική τους ιστορία θα μπορούσε να είναι κάτι παραπάνω από μια ερωτική συνάντηση. Θα μπορούσε να καταλήξει σε γάμο αν μπορούσαν να υπερπηδηθούν δύο εμπόδια: η πρόθεση της νεαρής κοπέλας να παντρευτεί τον πεννητάχρονο εραστή της -ο οποίος παρεμπιπτόντως είναι και αφεντικό της- και η κλήτευση στον στρατό του νεαρού ήρωα. Κυριευμένος από το ερωτικό του πάθος για την Norica, ο ήρωας θα οδηγηθεί γρήγορα σε απερίσκεπτες και τελικά αδιέξοδες ενέργειες: θα κλέψει ένα τεθωρακισμένο και θα τιμωρηθεί γι' αυτό από το στρατοδικείο. Πραγματικό εμπόδιο όμως σ' αυτήν την ερωτική ιστορία είναι οι μηχανισμοί επιβολής κρατικής εξουσίας: αυτοί τελικά θα οδηγήσουν τον έρωτα του νεαρού ζευγαριού στην συντριβή. Για το

τραγικό τέλος του έρωτα τους, τα δύο κεντρικά πρόσωπα μοιάζουν αθώα. Ο ένοχος πρέπει να αναζητηθεί στους κατασταλτικούς μηχανισμούς του κράτους, στον Στρατό και την Αστυνομία.

Μια αιρετική φωνή τα δύσκολα χρόνια της δικτατορίας του Τσαουσέσκου, ο Ρουμάνος Lucien Pintilie, επέστρεψε δριμύτερος μετά την κατάρρευση του καθεστώτος στην γενέθλια γη. Πρώτα με την βελανιδιά -μία ταινία για το έρημο τοπίο που άφησε πίσω η δικτατορία Τσαουσέσκου- και μετά με την ταινία

Ένα Αξέχαστο καλοκαίρι -για τον παραλογισμό των εθνικιστικών συγκρούσεων στα Βαλκάνια του Μεσοπολέμου. Σ' αυτήν την ταινία η απαισιοδοξία κυριαρχεί: για πρώτη φορά μετά την αλλαγή του 1989 ο κεντρικός ήρωας πεθαίνει. Όμως αυτό που τελικά μένει από αυτόν τον "τρελό έρωτα" είναι η ασυμβίβαστη στάση του ήρωα και η άρνηση του να αποδεχτεί τις "καθημερινές και τετριμμένες" όψεις των πραγμάτων: Η άλλη όψη της οργής του και του ιδιότυπου του ριζοσπαστισμού είναι ο θάνατος.

Δ.Μ.

Akira Kurosawa

Τα όνειρα ενός Σαμουράι το

Ο Akira Kurosawa γεννήθηκε στις 23 Μαρτίου του 1910, στο Τόκιο. Ήταν ο μικρότερος από τα τέσσερα αγόρια και τέσσερα κορίτσια της οικογένειάς του. Ο πατέρας του ήταν διευθυντής γυμνασίου, και η μητέρα του προέρχονταν από εμπορική οικογένεια.

Αποφοιτώντας από το σχολείο στα 18 του, ονειρεύεται να γίνει ζωγράφος, αλλά αποτυγχάνει στις εισαγωγικές εξετάσεις της Σχολής Καλών Τεχνών. Στον κόσμο του κινηματογράφου θα μπει τον Απρίλιο του 1936, όταν γίνεται δεκτός ως βοηθός σκηνοθέτη στα κινηματογραφικά στούντιο PCL. Θα εργαστεί ως τρίτος βοηθός σκηνοθέτη σε ταινίες των Shigeo Yano, Osamu Faushimizu και Yoshiji Yamamoto.

Η πρώτη του ταινία, *Sugata Sanshiro*, κυκλοφορεί το Μάρτιο του 1943, και ένα χρόνο μετά έρχεται η δεύτερη, *The Most Beautiful*. Στην ταινία πρωταγωνιστεί η Kayo Kato, με την οποία παντρεύονται το 1945. Υστερα από πέντε χρόνια κι επτά ταινίες, κυκλοφορεί το θρυλικό *Rashomon*, το οποίο κερδίζει το Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ της Βενετίας, το 1951. Το χειμώνα της ίδιας χρονιάς παίζεται στην Αμερική και την άνοιξη του 1952 κερδίζει το Όσκαρ Καλύτερης Ξένης Ταινίας.

Είναι τα χρόνια της μεγάλης παραγωγικότητας, στη διάρκεια των οποίων ο Kurosawa σκηνοθετεί ακατάπαυστα μερικά από τα μεγαλύτερα αριστουργήματα της έβδομης τέχνης. Στα τέλη του 1952 βγαίνει η ταινία *Ikiru* και, μετά έξι μήνες, προβάλλεται η θρυλική πια ταινία *Οι Επτά Σαμουράι*. Η πρώτη αποσπώ την Ασημένια Άρκτο στο Φεστιβάλ

του Βερολίνου, ενώ η δεύτερη κερδίζει το δεύτερο για το μεγάλο σκηνοθέτη Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ της Βενετίας.

Η κινηματογραφική παραγωγή του Kurosawa συνεχίζεται με αμείωτη ένταση και στη δεκαετία του '60. Με δικιά του πια εταιρία, το 1961 βγαίνει η ταινία *Yojimbo*, το σενάριο της οποίας θα αντιγράψει, επτά χρόνια αργότερα, ο Σέρτζιο Λεόνε για το γουέστερν *Για μια χούφτα δολάρια*. Τα επόμενα δύο χρόνια ο Kurosawa θα απασχοληθεί με την προετοιμασία και τα γυρίσματα της ταινίας *Tora Tora Tora!*, από τα οποία θα παραιτηθεί οριστικά το 1969. Την ίδια χρονιά, με μερικούς από τους καλύτερους Ιάπωνες σκηνοθέτες της γενιάς του, τους Kinoshita, Ichikawa και Kobayashi, οργανώνουν το Yonki no Kao, την ομάδα των τεσσάρων αλόγων.

Το 1971, ο διεθνούς φήμης σκηνοθέτης παρασημοφορείται από τον πρόεδρο της Γιουγκοσλαβίας Τίτο. Ωστόσο, στην πατρίδα του, την Ιαπωνία, σχεδόν κανείς δε δέχεται να χρηματοδοτήσει τις ταινίες του. Απογοητευμένος, στις 22 Δεκεμβρίου της ίδιας χρονιάς αποπειράται να αυτοκτονήσει. Επιστρέφει στην κινηματογραφία με το φιλμ *Dersu Usala*, το οποίο κερδίζει στο Φεστιβάλ της Μόσχας το Χρυσό Βραβείο και την επόμενη χρονιά το Όσκαρ Καλύτερης Ξένης Ταινίας. Το 1978 κυκλοφορεί η αυτοβιογραφία του με τίτλο *Gama no Abura* κι ένα χρόνο αργότερα το βιβλίο «Καγκεμούσα», το οποίο θα μεταφερθεί στην οθόνη το 1980.

Το Φεβρουάριο του 1985 πεθαίνει η, επί 40 χρόνια, σύζυγός του Kayo. Το καλοκαίρι

Παράθυρο στην Ασία

Νέες εικόνες, νέες ευκαιρίες

Ενα παράθυρο στην αχανή και πολύμορφη κινηματογραφία της ασιατικής πείρου ανοίγει φέτος για πρώτη φορά στο Φεστιβάλ Παρ' όλο που τα προηγούμενα χρόνια ταινίες από την Ασία φιλοξενήθηκαν στο Φεστιβάλ -κυρίως στο Διεθνές Διαγωνιστικό και στους Νέους Ορίζοντες- φέτος είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζονται, οργανωμένα σ' ένα αυτόνομο τμήμα, μακρινές κινηματογραφίες της Ανατολής. Σιγκαπούρη, Ιαπωνία, Φιλιππίνες, Ταϊβάν, Ινδία, Ταϊλάνδη και Σρι Λάνκα: είναι οι χώρες προέλευσης των ταινιών που προβάλονται στο ειδικό τμήμα ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ. Έχοντας ήδη διαγράψει μια πετυχημένη διαδρομή στην γενέθλια ήπειρό τους, οι ταινίες αυτές έχουν γνωρίσει τόσο την ευμενική κριτική υποδοχή στα μεγάλα Φεστιβάλ της περιοχής (Τόκιο, Πουσάν, Σιγκαπούρη, Χονγκ Κονγκ) όσο και κάποιου είδους επιτυχία στις αίθουσες.

Αν και η ασιατική κινηματογραφία βρίσκεται τοποθετημένη στο περιθώριο της παγκόσμιας παραγωγής είναι κάποιοι δημιουργοί οι οποίοι γνώρισαν στο παρελθόν επιτυχία στην Δύση -Κουροσάβα, Όσιμα, Γιμού, Σαγιαζιτ Ρέν- που κράτησαν ζωντανό το ενδιαφέρον του δυτικού κοινού. Πέρα όμως από τις ακμάζουσες κινηματογραφικές βιομηχανίες της περιοχής -το Bollywood (την ινδική εκδοχή το Χόλιγουντ) και τον κινηματογράφο πολεμικών τεχνών του Χονγκ Κονγκ- υπάρχουν μία σειρά από τοπικές εστίες αντίστασης στην παγκόσμια κυριαρχία της Χολιγουντιανής αυτοκρατορίας: Εικόνες λοιπόν από την Ασιατική ήπειρο που εκφράζουν τις πραγματικές αγωνίες των κατοίκων της ήπειρου, που περιγράφουν -μέσα από ένα προσωπικό βλέμμα- την αληθινή κατάσταση των πραγμάτων. Είναι τα προβλήματα που η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας δημιούργησε, είναι η απορύθμιση των κοινωνιών, είναι η διάρρηξη των παραδοσιακών οικογενειακών δεσμών, είναι η διάλυση του κοινωνικού ιστού, είναι τα αδιέξοδα μιας βίαιης αστικοποίησης που επιβλήθηκε από τα πάνω, είναι τέλος ο βαθμός μηδέν της επικοινωνίας μεταξύ των ανθρώπων. Τα προηγούμενα καθορίζουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούνται οι σκηνοθέτες του αφιερώματος. Καθώς η πρόσφατη οικονομική κρίση -με την κατάρρευση των χρηματιστηρίων και την υποτίμηση των εθνικών νομισμάτων- επέτεινε τα

ήδη υπάρχοντα προβλήματα, είναι τελικά η τέχνη του κινηματογράφου που μπορεί να λειτουργήσει ως ένας καταγραφέας της κατάστασης: τόσο της εξωτερικής -οικονομικά προβλήματα, συνθήκες διαβίωσης- όσο και εσωτερικής -η ψυχολογική κατάσταση των από-

μων. Έτσι λοιπόν νέοι σε ηλικία σκηνοθέτες, με σπουδές στη Δύση, συγκροτούν μία ανεξάρτητη φωνή που περιγράφει την κατάσταση -πνευματική και κοινωνική- στην Ασιατική Ήπειρο. Η θεματολογία των ταινιών ποικίλλει αναλόγως της χώρας προέλευσης: η απορύθμιση που ο πόλεμος έφερε (ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΕ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ -Σρι Λάνκα), η μετάβαση από μια αγροτική κοινωνία σε μια πλήρως βιομηχανοποιημένη και η ζωή στον αστικό χώρο και (ΚΑΡΑΟΚΕ ΜΠΑΡ-Ταϊλάνδη, 12 ΟΡΟΦΟΙ -Σιγκαπούρη), οι συναισθηματικές περιπέτειες και η αναζήτηση του έρωτα (ΔΥΟ ΦΕΓΓΑΡΙΑ -Ταϊβάν), η νοσταλγία μιας ευδυστυχίας εποχής πριν την αστικοποίηση και την εθνοκένωση (ΣΤΟΝ ΟΜΦΑΛΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ -Φιλιππίνες), κριτικές "εκ των έσω" των δομών της κοινωνίας μέσα από τη φόρμα της κωμωδίας (ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΚΥΡΙΕ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ -Ιαπωνία), αναζήτηση του σημείου τομής της Δυτικής κλασικής παράδοσης και της κουλτούρας της Ανατολής (ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ -Ινδία).

Μια ευκαιρία λοιπόν για νέες γνωριμίες, αποτελεί το τμήμα ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ: ένα παράθυρο ανοικτό σε νέες ιδέες και σε νέες εικόνες. Η Ασία φέτος δεν είναι μακριά μας. Είναι δίπλα μας. Δημήτρης Μπάμπας

Δυο Φεγγάρια (Blue Moon)

του Κο-Ι-Τσενγκ (Ταϊβάν, 1997)

Ο Κο-Ι-Τσενγκ είναι ένας από τους πρωτοπόρους του "Νέου Κύματος" του ταϊβανέζικου κινηματογράφου, των αρχών της δεκαετίας του 80. Σήμερα θεωρείται ένας από τους πιο πετυχημένους εμπορικά σκηνοθέτες στη Ταϊβάν. Σ' αυτή την ταινία χρησιμοποιεί ένα εύρημα που στο παρελθόν το είδαμε στο Smoking/No Smoking του Αλαίν Ρεναι και πρόσφατα στο Sliding Doors (Απρόσμενος Έρωτας): τις εναλλακτικές δυνατότητες, που παρουσιάζονται στην αφήγηση, αν αλλάξει μια μικρή λεπτομέρεια.

Ως θέμα της ταινίας, η σκηνοθεσία επιλέγει τις ερωτικές περιπλοκές που παρουσιάζονται ανάμεσα στα τρία κεντρικά πρόσωπα: δύο άνδρες -ένα συγγραφέα και ένας παραγωγός- και μια γυναίκα, που αναζητούν απεγνωσμένα τον έρωτα μέσα στο σύγχρονο αστικό τοπίο. Σ' αυτήν την αναζήτηση του έρωτα, η γυναίκα αποτελεί το αντικείμενο της ιδιόμορφης διαμάχης μεταξύ των ανδρών.

Η αφήγηση είναι χωρισμένη σε πέντε αυτόνομα επεισόδια των 20 λεπτών. Αυτά τα επεισόδια, που περιγράφουν σκηνές από την ζωή των τριών προσώπων, προβάλλονται κάθε φορά σε τυχαία σειρά. Με αυτό τον τρόπο η ανελίξη της αφήγησης και η ανάπτυξη των χαρακτήρων καθορίζεται αποκλειστικά από τον παράγοντα τύχη. Και φυσικά σε κάθε προβολή της ταινίας, ο θεατής βλέπει μόνο μία από τις 120 δυνατές εκδοχές της ιστορίας.

Μια απρόοπτη αλλαγή στην καθημερινότητα και η ζωή των προσώπων της ταινίας, καθώς παίρνει μία διαφορετική τροπή, αποκτά ένα άλλο νόημα: μία από τις πολλές δυνατότητες που έκρυβε η καθημερινότητα γίνεται φανερή.

Ο αγγλικός τίτλος της ταινίας (Blue Moon) προέρχεται από την όρο "μπλε φεγγάρι" που παίρνει η δεύτερη πανσέληνος, όταν υπάρχει σε ορισμένους μήνες του χρόνου. Ένας θρύλος, που αναφέρεται σ' αυτό το "μπλε φεγγάρι", λέει ότι αυτός που θα κάνει μία ευχή όταν το κοιτάξει θα έχει μια δεύτερη ευκαιρία στην ζωή του. Η ταινία αυτή είναι γεμάτη δεύτερες ευκαιρίες για τα πρόσωπα της...

Δ.Μ.

Κινηματογράφου

προβάλλεται το αριστούργημα *Ran*, που το Μάρτιο του 1986 ήταν υποψήφιο για τέσσερα βραβεία Όσκαρ.

Η Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογράφου τον τιμά το 1990 με Ειδικό Βραβείο για τη συνολική προσφορά του έργου του. Τα Όνειρα βγαίνουν στις αίθουσες το καλοκαίρι του 1990, κι ένα χρόνο αργότερα ο Κυγοσάβα μας χαρίζει τη *Ραψωδία του Αυγούστου*.

Στη τελευταία δεκαετία της ζωής του, ο μεγάλος δημιουργός είδε πολλούς από τους βασικούς του συνεργάτες να φεύγουν. Το 1997 πεθαίνει ο τελευταίος από αυτούς, ο πρωταγωνιστής των περισσότερων ταινιών του, Toshiro Mifune. Στις 9 Σεπτεμβρίου του 1998 τον ακολουθεί και ο ίδιος στον αθάνατο κόσμο των ανδισμένων κερασίων.

Με ένα μικρό αφιέρωμα, φόρο τιμής στον πρόσφατα χαμένο, μεγάλο δημιουργό της Ιαπωνίας, Akira Kurosawa, εγκαινιάζει τις δραστηριότητές του το Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Στη μικρή αναφορά του Μουσείου προβάλλονται οκτώ ταινίες από ολόκληρη την περίοδο της δημιουργικής του πορείας.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II

14-21 Νοεμβρίου

Σάββατο 14/11: *Ρασομόν (88')*, 16:00

Κυριακή 15/11: *Ο Ηλίθιος (166')*, 15:30

Δευτέρα 16/11: *Ο Καταδικασμένος (123')*, 16:00

Τρίτη 17/11: *Επτά Σαμουράι (140')*, 15:30

Τετάρτη 18/11: *Ο θρόνος του αίματος (110')*, 16:00

Πέμπτη 19/11: *Γιοζήμιο (110')*, 16:00

Παρασκευή 20/11: *Ντεζού Ουζαλά (140')*, 15:30

Σάββατο 21/11: *Όνειρα (119')*, 16:00

KO-I-CHENG Το κεντρικό θέμα στην ταινία ΔΥΟ ΦΕΓΓΑΡΙΑ (Blue Moon) είναι η σχέση μεταξύ δύο ανδρών και μιας γυναίκας. Ανάμεσα σ' αυτά τα πρόσωπα συμβαίνουν πολλά. Όλες αυτές οι μικρές λεπτομέρειες που καθορίζουν την ζωή μας και οι οποίες συχνά μας κάνουν να αναρωτιόμαστε: "Θα γινόταν η ζωή μας διαφορετική, αν τα πράγματα δεν συνέβαιναν με την σειρά που συνέβησαν ;"

Παραδείγματος χάριν: "Τι θα συνέβαινε σε κάποιον αν μία μέρα δεν ακολουθούσε την συνηθισμένη διαδρομή και έπαιρνε ένα άλλο δρόμο;"

(...) Η ζωή είναι γεμάτη απρόοπτα. Έχω την άποψη ότι κάθε μικρή αλλαγή της συνηθισμένης πορείας της μπορεί να αλλάξει "en αγνοία σου" την πορεία μίας ολόκληρης ζωής.

(...) Όταν ήμουν νέος η ζωή μου φαινόταν σκληρή και χασομική. Τώρα ακολουθώ το ρεύμα. Καμία φορά νομίζω ότι μπορώ να προβλέψω την πορεία που θα ακολουθήσω στα επόμενα δέκα χρόνια. (...) Πάντα πίστευα ότι οι γυναίκες αντιμετωπίζουν τις σχέσεις και τα συναισθήματα πιο σοβαρά απ' ότι οι άνδρες. Στα ζητήματα του έρωτα είναι γενναίες. Οι άνδρες στην Ταϊβάν συνήθως είναι αναποφάσιμοι. Όταν τους ζητηθεί δεν μπορούν να εκφράσουν τα συναισθήματά τους.

Στην ταινία μου η ηρωίδα, ανάλογα με το τι ερμηνεία θα δώσεις μπορεί να φανεί ως μία γυναίκα πιστή στον έρωτα της ή ως άπιστη... Για μένα είναι ένα αίνιγμα.

Είμαστε η γενιά του DVD. Με το DVD μπορείς να προγραμματίσεις από πριν την σειρά με την οποία θα προβληθούν οι σκηνές της ταινίας. Η ταινία μου είναι ιδεώδης για αυτό το μέσο.

(ο σκηνοθέτης Ko-I-Cheng για την ταινία του ΔΥΟ ΦΕΓΓΑΡΙΑ)

STARTING OVER. Every ending marks the start of something new, and this year is the first where the Greek competition has been eliminated in favor of the State Film Awards. In spite of the acrimony that marked the end of last year's festival when the change was announced, this year the Greek section is stronger than ever with entries by some of the country's best known directors. Entries by two of the leading representatives of the New Greek Cinema - Pandelis Voulgaris and Stavros Tsiolis - raise the curtain on the Greek competition today.

ON THE ROAD. Pandelis Voulgaris, whose "Petrina Chronia" (Stone Years) won Themis Bazanka the 1985 best actress award in Thessaloniki, is once again on the road for an award, this time with "Ola Eine Dromos" (It's A Long Road, 118 mins) - a composite of three films, each about an individual facing a critical decision in his or her life. Voulgaris, who served as an assistant director on more than 30 movies for Finos Films, struck out on his own in 1965 and 1966 with the short films "Kleftis" (Thief) and "Jimmy o Tigris" (Jimmy the Tiger). His first feature length film, "To Proxenia tis Annas" (Anna's Engagement, 1972) was selected as one of the ten best Greek films of the year. Voulgaris has shown at the MOMA in New York and the Centre Pompidou in Paris, and is ranked among the most important Greek filmmakers.

WOMEN IN LIMBO. "As Perimenoun Oi Gynaikes" (Let the Women Wait, 89 mins) appears to borrow from Stavros Tsiolis's 1992 "Parakalo Gynaikes Min Klaite" (Please, Women Don't Cry) but is actually a fresher, looser look at relationships, male bonds and the Greek family. Anchored by a cast of two popular comedians - Yiannis Zouganelis and Sakis Boulas - the film revolves around three buddies married to three sisters. En route to join their families who have already begun their summer holidays on the northern Greek island of Thassos, Panos and Vangelis's trip is disrupted - and the title offers ample hint of what transpires after Andonis, the other member of the trio, goes to pick them up. Tsiolis, like Voulgaris, is considered one of the most important directors of the contemporary Greek cinema. He began his career as an assistant director and screenwriter on 54 film projects, and made his directorial debut in 1968 with "O Mikros Drapetis" (The Young Runaway). He withdrew in 1970 after scoring a commercial hit with "Katachrisi Exousias" (Abuse of Authority), re-emerging fourteen years later with "Mia Toso Makrini Apousia" (Such A Long Absence). "Please, Women Don't Cry" won awards for direction and screenplay at the 1992 Thessaloniki Film Festival.

EYE OF THE BEHOLDER. Akira Kurosawa is ranked among the foremost art directors of the international cinema and one of the leading representatives of the Asian cinema. "Rashomon," his landmark 1950 film which presents four different versions of the same event - a bandit attack on a nobleman - not only won the Golden Lion at the 1951 Venice Film Festival but more importantly by doing so

FIRST SHOT

Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο

39th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

SATURDAY 14 NOVEMBER 1998 N. 37

New look for the Greek Cinema

opened the doors of Western cinema to Japanese films. The device used by Kurosawa in "Rashomon" is common, especially in literature, but what allowed the Japanese director to bridge the cultural divide of the Orient was his use of a Japanese setting to explore an essentially occidental theme - that truth, like beauty, is in the eye of the beholder. Kurosawa's enduring popularity with Western audiences is largely a result of his tendency as a filmmaker to overlay Western themes on Japanese subjects, while a hallmark of his filmmaking is an abiding Hollywood influence, especially the films of John Ford. "Rashomon," is the first of seven films to be screened as part of the Kurosawa tribute that begins today.

WELCOME BACK. Another face familiar from last year returns to Thessaloniki: Turkish director Dervis Zaim, whose first feature length film, "Somersault in a Coffin" won the Special Jury Award and the Best Actor Award at the 38th Thessaloniki Film Festival. Zaim is not back in competition but as a member of the international competition jury. Welcome.

BALKAN BUDDIES. "Kurz und schmerz" (Short Sharp Shock, 100 mins) by the Hamburg-born Fatih Akin is the first screening of the international competition. Akin, the son of Turkish migrants to Germany, has also written the script of the gritty film about three friends - Gabriel, Bobby and Costa, the sons, respectively, of Turkish, Serb and Greek migrants. This is the first feature-length film for Akin, whose resume includes two shorts - "Sensin" (1995) and "Geturk" (1996) - that have both won awards.

BUFFALO DREAM. Any film whose cast features Ben Gazzara and Anjelica Huston is certain to pique any cinephile's interest. But when that film marks the directorial debut of Vincent Gallo, an actor who has appeared in both Abel Ferrara's "The Funeral" and Emir Kusturica's "Arizona Dream," more than passing curiosity is aroused. Gallo has not only directed "Buffalo 66" (110 mins) but co-wrote the screenplay and stars in the film as Billy, a just-released convict who kidnaps a tap dancer played by Christina Ricci. Gazzara and Huston portray Billy's parents - a Western-obsessed mother and frustrated singer father. A wonderfully quirky start to the New Horizons focus on American independents.

STONE YEARS. British director Ken Loach remains resolutely one of the most political directors of the contemporary cinema, exploring the gritty world of the disenfranchised British working class. "Raining Stones," his 1993 film about two unemployed men trying to cope with the day-to-day demands of their families while subconsciously trying to maintain their sense of dignity is a hard but often witty look at life in a council estate in the north of England. The film is being screened this evening as part of a tribute to Loach during which his latest film, "My Name is Joe," will also be shown.

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 37 ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΔΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΤΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ - ΖΑΡΖΩΝΗ, ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

